

DREPTATEA

Apare în fle-care și de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). —
 Numeri singuratici 5 cr. — Tacsă de inserțiuni:
 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abo-
 namentele și tacsele se plătesc în Timișoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara,
 cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung,
 Zápolyagasse), Nr. 41.
 Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

Îngrozitoriu.

Timișoara, 21 Novembre n.

Eschiși cu desevêrșire din parlamentul țerei, noi românii, cari avem simț și iubire adevărată și pentru patriă și pentru popoarele autochtone din ea, nu ne putem validă drepturile noastre cardinale constituționale nici-unde, ci trebuie să ne mulțămim cu atâta, că din depărtare înregistrăm lucrurile ce se petrec în parlamentul țerei noastre propriu, lucruri, cari într'adevăr sunt îngrozitoare.

Se știe, că desbaterile asupra bugetului țerei totdeauna formează un feliu de »spovedaniă« publică a guvernelor. Cu atare ocaziune opozițiunile grijesc de compunerea listei păcatelor, apoi o cetesc de la început până la fine, ilustrează și comentează la înțeles fie-care punct din listă, ca astfel să arate lumii vrednicia, recte netrebnicia guvernului combătut. Asta nu e lucru nou. Dacă numai atâta ar fi în lucru, atunci am ave și noi toată dreptatea și toată îndreptățirea de a ne bucura, sau cel puțin de a ne mângăia la astfelu de ocaziuni, de străfocarea ce i-se dă guvernului din partea opozițiunii. Căci alte bucurii și mângăieri nu ne sunt date, de și opoziția, oricât de marinimoasă, patriotică și iubitoare de adevăr și de dreptate este, sau se dice a fi, din al nostru punct de vedere ea nu ar face guvernului nici pentru lumea toată o imputare cât un grăunte de mac. Marinimoasă și gentilă cum e, opoziția nu vede nici ea în sistemul de guvernare cătuși de puțină »apăsare« sau »terorisare« națională față de popoarele conlocuitoare nemaghiare; în registrul păcatelor guvernamentale nu au loc nici măcar pentru câte un cas mic de volnicia a cutăriu solgabirêu dintră naționalități, cu atât mai puțin au pofta sau își cred de datorință morală-patriotică de a ilustra sau comentă astfelu de fapte. Dovadă eclatantă, că față de naționalitățile nemaghiare toți compatrioții maghiari, toate partidele politice din țeară au una și aceeași convingere; că în punctul iubirei de adevăr și de dreptate față de noi toți sunt asemenea: de drag ar vrea să ne înghită, dar' ceva mai puțin nu.

Dar' cu toate astea, fiind că ne iubim patria și-i dorim viață îndelungată și întregitate, — lucrurile și enunțațiunile ce din pomenitul incident se petrec în dieta țerii noastre, sunt cu mult triste și mai dure-roase, de cât se nu ne conturbe bucuria ce îndreptății am fi să o simțim și soarbem. Căci se jignesc interesele patriei comune, se dărîmă din temelii existența ei, se înmormentează vađa și autoritatea ei, ajunge de obiect al batjocurei motivate a lumii întregi!

Eată un mărgăritariu de fapte și enunțațiuni »parlamentare«, despre cari mărturisim, că dacă în ale noastre jurnale s'ar ivi, ar fi timbrate ca »minciuni«, »calumnii«, »agitări«, »dușmăni« etc. etc. și trași am fi în judecată și 'n temniță.

Bărbați ca Apponyi, Horánszky, Makfalvy, Ugron și alții, toți maghiari de la trupină, căroră Ungaria nici-odată nu le este destul de iubită și de maghiară, și peste cari nu pică nici măcar o umbră de presupunere, că ar voi să »calumnizeze țeara și

s'o înegrească în ochii Europei«, cum se dice despre ai nostri bărbați, condamnă în modul cel mai necruțătoriu situațiunea internă a țerei lor, susținând că »organismul întreg al țerei este cuprins de boală grea, și asvêrlind detentorilor puterii în față imputările grave, că »numai forța brutală și corupțiunea le este maxima«.

În cuvântarea sa de la 17 Novembre deputatul Makfalvy dișe:

„Față de tânguirile popoarelor nemaghiare din țeară, li-sê dă răspunsul stereotip: veniți în dietă și aici se ve descoperiți durerile. Însê oare stă-le lor în putință să între în dietă? Abusuri electorale există pretutindenea, însă așa ca la noi, nici unde sub soare. La noi — continuă oratorul — știința în falsificarea voinței poporului a ajuns la gradul cel mai suprem al perfecțiunii. Ear' în cât privește abusurile electorale, corupțiunile, presiunile și terorisările, dechiară numitul orator, Ungaria a ajuns a trece ca o țeară de model!“

Alți deputați dietali constată — în consonanță cu M. — că administrațiunea țerei nu are altă ocupațiune de cât exclusiv prepararea listelor electorale în favorul guvernului: falsifică listele electorale, alegătorii opoziționali devin eschiși și șterși din liste, până când de altă parte oameni morți se induc întră alegători și-și dau și voturile pentru guvern; ear' parlamentul, la rëndul său, a ajuns să se ocupe aproape exclusiv numai cu silniciile ce se fac alegătorilor din partea agenților guvernului.

Contele Apponyi a enunțat, că guvernul este numai de o singură problemă însuflețit: de a se ține la putere, sacrificând dărab de dărab din bunurile patriei, ca pe toate tere-nele vieței publice să crească corupțiunea care a înveninat toată viața publică și care duce țeara la decădere. Pe partidul guvernamentului, ca atare, numitul conte l'a asemănat cu o ciurdă de handlei, cari rup în bucăți sublîma manta a Ungariei și vënd din ea cu bucata! Beöthy Ákos a apostrofat pe domni de la guvern de »cavaleri de rebach« și »marquisi de dividendă«.

Ei, poate-se închipui ceva mai scârnav. Dar' guvernul totuși — nu roșește.

Regretăm mult, că țeara noastră, scumpa noastră patriă este atât de batjocorită; și trebuie chiar să ne doară când vedem, că astfelu de nevrednici și nedemni fii ai ei se află la putere, fie ei într'o taberă sau într'alta, și stăpânesc în modul cunoscut. Dar' — nu avem ce face. . .

Ajungă-i pe ei desperarea, ajungă-i blăstemul țerei!

Milleniul!

Lucru mare și foarte patriotic are să fie milleniul. Aceasta se va vedé din caracterizarea ce i-o dă »Hazánk« în articolul ce'l traducem, pre cum urmează:

»Geșeftul millenar. Mâne ear' va banchetui direcțiunea și arangiatorii esposițiunii millenare, salele spațioase ale hotelurilor se 'ndesuiesc cu sutele de domni ce se grupează pe lângă ministrul de comerț, acestia apoi în toate sgo-motoase, în toate cari de cari mai frumoase, salută aniversarea millenară ce se apropie, salută mai vêrtos pe aceia, cari la aceste sêrbători millenare se ocupă cu esposiția ca punctul cel mai splendid al lor.

Acești domni arangiatori sunt niște oameni practici. Banchet preste banchet, beatură preste beatură, șampanie preste șampanie se înghite, ca astfelu însuflețirea pentru milleniu să nu se lănceđiască. Și apoi față de milleniu e și de lipsă

banchetul, pentru-că cugetând treaz și flegmatic, difficile est satiram non scribere.

Dacă privim bine la cele ce se întâmplă, și mai ales cum se întâmplă cele ce se fac în interesul acestui punct culminant din sêrbătorile millenare (adecă esposiția), atunci ni-se stringe inima la vederea acestui sêrman popor, care dăruieste pentru milleniu, și care popor așteaptă cu o însuflețire curată, cu bucurie patriotică sêrbările millenare, care popor chiar și acum în împregiurările aceste critice a votat pe seama milleniului sume mari, și-și cruță deja crucerii spre a puté veni la Budapesta la sêrbătorile millenare.

Se și fac pregătiri de deamnă întimpinare. Îndată la poarta esposiției îl așteaptă domnul Spitzer cu colegii săi din Viena și Berlin, cu cari împreună au arêndat biletele de intrare în esposiția. Aducem oare noi sacrificii însuflețirii și ambițiunii patriotice? Prin reamintirea monumentelor din trecut de o mie de ani, arêtarea progresului present împintenează țeara, dicënd: veniți sus maghiarilor, minunați-vê, admirați aceasta națiune în mărirea sa, și 'ntăriți-vê în pastriotismul vostru.

Bine că nu. Tot vor face ce vor puté spre ridicarea numărului cercetătorilor, spre a face să succedă geșeftul dlui Spitzer et Comp. Însê aceasta esarendare va caracterisă întreg arangiamntul esposiției.

Singurul scop simțibil și vidibil al esposițiunii acesteia până acum e numai »geșeftul«. Nu folosul național și moral, ci »geșeftul« este ceea ce fac singuraticii și grupele în interesul esposițiunii.

Cele mai deosebite societăți de belitori și esplotători se constituiesc, cari apoi vor luá la ochi partea mai naivă a publicului. Va fi și atare societate, carea pentru bani buni va provedé pe patriotul de la țeară cu locuință, cu mâncare și conducere pre lângă un profit înđecit; sunt deja o duzină de întreprinđători, de reclame și căncelării automate, cari tot spre bucuria milleniului vor golí busunariul publicului cercetătoriu, și toate acestea cu permisiunea direcțiunii esposiționale.

S'a deschis o adevărată emulațiune pentru idei de jipuit publicul. Se 'nțelege, că toate înfrumșetate prin colori naționale și prin al vfielor însuflețiri pentru trecutul millenar.

Aceste idei sunt primite cu brațele deschise. Ce privește însă succesele morale și economice ale esposițiunii, stăm foarte rău.

Vor fi pavilioane pompoase, vor fi spectacule desfătătoare arangiate pe șesele statului, vor fi îndestulți politicienii mercantili și capitalistii, dar' în zadar vom căutá să aflăm în esposiție mulțimea producentilor și a industriașilor.

În cât privește esposiția industriașilor mici, industria de mori este un tip special al ei. Morile de cartel și-au edificat pavilioane, și pentru ca cel puțin la vedere să apară și industria morilor mici, au umplut coperișul pavilionului cu mori mici de vânt. În lăuntru însă morarii cei mici numai pre lângă un întreit preț de rescumpărare pot ocupá loc.

Despre economia rurală mai bine să nu vorbim.

Productele genuine maghiare abia au loc în esposiție, ca și când aceste în decursul milleniului trecut nu ar fi jucat nici un rol, — e mai rău ca la un frate vitreg. Nici că sunt atari esposanți, escepționând unele clase de rënd.

Pentru direcțiunea de esposiția a ministeriului de agriculatură nici baremi loc nu s'a aflat în palatul edificat »ad hoc« pentru oficialii de arangiere.

Procesul de cabinet care decurgeá întră cele două ministere cu privire la esposiție, s'a decis în favorul ministeriului de comerț. Toate mijloacele de pregătire, începând de la cestiunea șeselor până la mijloacele de reclam ale presei de esposiție, toate—toate stau în mijlocul diferiților rami de economiă mercantilă.

Această ceartă procesuală oficioasă a făcut imposibil de a repará defectele isvorite din cearta cea dintâiu, din care apoi a urmat, că ministeriul de agriculatură a fost trecut de tot cu

vederea la arangiarea corporațiilor sociale ale agrarilor și s'a pus în stadiul unei esposiții oficiale.

Toate aceste erori aruncă umbră întune-coasă asupra viitorului, și aceasta nu se poate ascunde prin delirul banchetelor.

Aceasta încordare febrilă ce se desvoaltă acum în oara a douăspredecea, doar' va pute ascunde defectele dinaintea privitorilor superficiali, dar' a le suplini nici-odată.

Dar' pentru ce se o și facă?

Vor fi mulți oameni în Pesta, cari vor face bune geșefturi, Dl Spitzer a luat deja în arândă biletele de intrare, automate și publicațiuni de reclame vor fi pe ziduri destule — și acesta e lucrul principal.

Astfelu apoi va fi un frumos număr de oameni, cari începând deja cu banchetul de mâne vor bē înainte pe pelea ursului frecându-și mânilor de bucurie gândindu-se la mersul geșeftului millenar.

Austro-Ungaria.

„Un manifest al membrilor comitetului național“ ni-se pune în prospect din partea »Tribunei« din Sibiu, care — dice numita foaiă — nu peste mult timp se va adresa poporului și »va spune un lămurit cuvânt în sensul e cam greu sē-întelegem din numitul articol dar pare-ni-se că sensul e: »de a nu părăsi mijlocul probat pentru a experimentă“. — Nu voim sē preocupăm pe nime, deci așteptăm, ca sē vedem »manifestul« însuși; ne-am bucură însă dacă manifestul nu s'ar ocupă numai de »experimentări«, cum dice »Tribuna«. De altă parte trebuie sē recunoaștem, că din »experimentările« făcute încă s'ar pute trage mare și mult folos, în care cas »manifestul« pus în vedere ar fi de mare valoare.

Au lipsă de învățătorii nostri. Cam pe sub mână am înțeles, că luminata noastră stăpânire a întreprins pașii de lipsă spre a înavuți statistica țerei cu un nou ram: »starea economică« a populației. Într'un restimp de 10 zile voiește guvernul sē realizeze culegerea acestor date, ear' ca asta sē se poată face în fie-care comună, ergo și în acelea unde nu dominează cel puțin un »cavaler de șop«, și deci nu prea se află oameni capaci pentru astfelu de lucrări, s'a aflat onor. ministru de cuit etc. îndemnat a recerca și consistoariile noastre, ca acolo unde va trebui, sē pună la dispoziția învățătorime noastră. Mare mirare, că ministrul n'a poruncit asta învățătorilor prin domni solgăbirii!

Destul, că întrē altele onor. nostru consistoriu din Arad a emanat ordinațiunea sa de datul 30 Oct. a. c. Nrul 6513/95 cătră duii inspectorii ai școalelor confesionale, ear' acestea cătră oficiile parohiale, prin carea permite învățătorilor, cari vor fi recercați, a face statului aceste servicii și pe timp de 10 zile îi dispensează de la prelegeri în oarele de după amiazi. Prevedem, că ađi-mâne luminata stăpânire va avē lipsă și de matriculele proefime noastre!

Fructele „lumei noue“. „Magyar Állam“ scrie următoarele: Recepțiunea începe deja a și dá fructele. În sferile guverniale decurg consultările, că după-ce reprezentanții bisericești ai »confesiunilor recepte“ au drept de ședere în casa magnaților, — sē i se deie și judaismului — celei mai noue confesiuni recepte — reprezentanța ce i-se cuvine în casa magnaților. La început eră plănuț sē se deie drept de ședere pentru trei rabineri și doi judei mireni, dar' numai după aceea a băgat de seamă guvernul, că în țeara întregă nu dispune, de cât de un singur rabin liberal, cel din Arad, care cunună fără nici un scrupul judeu cu creștin, cu păgân, ori cu ori-cine. Acum e vorba sē pescuiească guvernul dintrē presidenții comunităților judaice, dintrē oamenii liberali ai institutelor crescătoare de rabini patru astfelu de politicieni judei, cari sē fie în stare a face promisiuni pentru respectarea nealterată a legilor politice-bisericești. — Numai lipsa persoanelor acomodată a împedat guvernul în prezentarea proiectului de lege în acest object, pe care voiește sē l pună la desbatere astfelu, ca acesta sē fie primul articlu de lege în anul millenar, cu care sē se înceapă al doilea milleniu al Ungariei. — Astfelu celim în „Fehérmegeyi Napló“ din 16 Novembre. — Ce sē-i faci! Trăim în „lumea nouă“, — în era judaică, — și pace!

Străinătate.

Din camera franceză. (Paris, 19 Novembre.) Înainte de ordinea zilei deputatul Dufaure (republican) face întrebare în afacerea arestării lui Arton. — Ministrul-president Bougeois răspunde, că îndată ce poliția a eruat locul ubicațiunei lui Arton, a și edat ordinul de arestare. — Barthou pofteste, ca întrebarea sē se facă în formă de interpelare. (Plăcere.) Aprobă, că guvernul a deținut pe Arton; centrul nu se teme de el și voește sē se facă lumină completă. (Plăcere 'n centru.) — Deschanel se bucură, că în fruntea țerei stă un guvern radical. — Ministrul-president luând earăși cuvântul răspunde, că în programul său nu a susceput toate reformele programului radical, ci a semnalat numai punctele acelea, pe cari voiește sē le ducă la deplinire. Asigură camera, că va rămânē credincios cuvântului dat (Plăcere 'n stânga.) Ducele Ahrenberg enuncă, că raliații vor sprigini ori-ce guvern, care va sustinē ordinea față cu socialistii. După încheerea discuțiunei camera la propunerea ministrului-president votează cu 421 voturi contra 52 o ordine de și, carea aprobă procedura și enunțațiunile guvernului. — După aceasta s'a trecut la desbaterea proiectului de lege despre ecuivalentul după moșteniri.

Complicațiunile Turciei. (Constantinopol, 19 Novembre.) Din isvoare oficiale turcești se raportează, că episcopul armean din Aleppo a trimis două epistole episcopului armean din Urfa, cari sunt de conținutul următoriu:

„Trimitē insurgenților din Zeitun prav de pușcă spe a pute resistă autorităților și îngrijește-te de procurarea unei anumite cantități de salpetru pentru fabricarea pravului de pușcă. Poporațiunea creștină din Zeitun va organiza armată. Stăm în preajma unor evenimente săngeroase. Armenii din Maras au dorință ferbinte de a pute luptă. Și dînșii cer munițiuni de pușcat, ca sē poată plecā în ajutorul insurgenților. Informațiunile acestea s'au adus la cunoștința tuturor comitetelor revoluționare armenie.“

Scrisorile acestea au ajuns în mânilor autorităților, și dovedesc, că fruntașii clerului armean iau parte activă în mișcarea armeană.

(Londra, 19 Novembre.) Societatea anglo-armeană a primit ađi înainte de amiazi următoarea telegramă din Constantinopol: „Pe armenii îi ucid pretutindenea, mū și mli de oameni mor de foame“. Tot-odată roccarcă guvernul englez sē trimită ajutoriu, căci Poarta e neputincioasă. —

Ambasadorul austro-ungar, baronul Calice, în Vinerea trecută a fost chiămat în audiență la sultanul. Ambasadorul a descris sultanului franc și serios starea lucrurilor, ceea-ce asupra sultanului a produs grozavă impresiune. Eri și ađi ministeriul a ținut sub presidența sultanului consiliu.

(Athens, 19 Novembre.) Crisa din Orient și discursul lui Salisbury a potențat agitațiunea de aici. Opozițiunea pretinde de la guvern sē iee parte activă la acțiunea marilor puteri și sē nu lase neexploată ocașiunea favorabilă pentru Grecia. Guvernul însă crede mai consult a se pune în stare de așteptare.

La mandatul mare-vezirului guvernului Cretei călătorește prin provinciă, ca sē mulcomiască spiritele. Turneul însă n'are nici un succes. Ba în apropiere de Retimo poporul s'a năpustit asupra guvernului, în ajutoriul căruia au trebuit sē alerge gendarmii cu bajonetele pe pușcă.

Escadra franceză trimisă 'n apele turcești, a sosit eri după amiazi în Pireu.

(Londra, 19 Novembre.) Agența Reuter raportează din Aden, că o ceată constătătoare din 45.000 de arabi, provēdută cu arme sistem Martini, a atacat trupele turcești la Sana (provincia Yemen) și le-a bătut în trei lupte. Turcii sunt cernirați în Sana.

(Roma, 19 Novembre.) Agența Stefani raportează din Constantinopol, că în partea nordică a Siriei agitațiunea contra creștinilor e în creștere, și că din regiunea Aleppului vin știri despre noue masacruri.

Contele Nigra, ambasadorul italian la Viena, la espresa dorință a lui Crispi și-a întrerupt concediul și s'a re'ntors la postul său. Crispi și-a motivat dorința prin faptul, că Viena în urma inițiativei Austro-Ungariei în afacerea complicațiunilor orientale ușor poate deveni centrul cestiunei orientale, și nu ar fi bine, ca Italia în acest momentuos timp sē nu-și aibă la Viena pe cel mai expert diplomat al ei. Astfelu contele Nigra, fără sē fi ajuns barem la Roma, s'a re'ntors imediat la Viena.

(Londra, 20 Novembre.) Standard raportează din Constantinopol, că sultanul în 17 Nov. și-a chiămat la sine ministrii și li-a cerut sē-i presinte un plan pentru mobilizarea unei armate de jumătate de milion. Ministrii i-au declarat, că aceasta e curată imposibilitate — din lipsa de bani.

La auđul acestora sultanul a venit într'o așa de mare agitațiune, în cât unii dintrē ministri au cređut de bine sē-și ceară dimiteria. Sultanul nu li-a împlinit cererea, dar' a pretins esecutarea dispozițiunilor sale.

Notă discordantă. (Viena, 20 Novembre.) Față cu un comunicat din N. Fr. Pr., că Rusia în oara a unspredecea a declarat, că nu aderează la propozițiunile Austro-Ungariei cu privire la acțiunea colectivă a marilor puteri în Orient, Fremdenblatt, organul ministeriului nostru de externe publică o dementare semi-oficială, în sensul căreia Rusia în principiu aderează la aceste propozițiuni, și numai în privința modalităților a făcut unele escepțiuni.

Față cu acest dementi puțin deslușit, din isvor privat se raportează tot din Viena, că Rusia numai în ceea-ce privește ocrotirea sudiților din Turcia ai diferitelor puteri s'a declarat învoită cu propozițiunile lui Goluchowski; în celelalte însă și-a rezervat deplină mână liberă.

Ținuta aceasta a Rusiei de altcum n'a surprins pe nimenea din sferile inciate, fiind lucru știut, că sultanul de la căderea mare-vezirului Kiamil pașa încoace s'a pus total la discrețiunea Rusiei și că ambasadorul rusec Nelidov e unicul, care eseriază influință asupra sultanului. Întrē astfelu de împregiurări audiența lui Goluchovski și a ministrului comun de finanțe Kállay, carea a durat eri la împăratul-rege în Viena mai mult de trei pătrare de oară, se pare a fi estraordinar de importantă. — Balansul a primit deja o mică lovitură din afară, și acum balansatorul Goluchovski conferază în privința modalităților susținerii lui.

Dieta de la Budapesta.

În camera părinților patriei noastre e la ordinea zilei încă tot desbaterea budgetului, și după cum se prevede va mai dură încă mult timp, căci opoziționalii țin se eshaurieze toate argumentele întru combaterea guvernului, ear' acesta la rândul său încă 'și trimite 'n luptă oratorii ceva mai de dai doamne. Dintrē multele discursuri rostite până acum, pentru noi este momentuos discursul deputatului disident Ioan Asboth, rostit în ședința din 18 Novembre, eu care ne și ocupăm în următoarele:

Continuându-se desbaterile asupra budgetului țerii deputatul Asboth Iános a rostit o cuvântare destul de importantă, în care într'un mod cam indirect, fără sē o numiască pe față a atins și vre-o două-trei momente ce aparțin la cestiunea naționalităților. Și trebuie sē recunoaștem că oratorul a vorbit sincer și în toată serioșitatea. Se vede că în peptul lui încă n'a adormit de tot conștiința de om, ci în căva muștrându-l, își aduce a minte de trecut și de faptul, că represintă un cerc dintrē cele mai curate românești (Sasca), la ai cărui mandat n'a ajuns prin voința chiară și curată a poporului, ci „more patrio“.

Tenorul prim al vorbirei sale este „oligarchia și feudalismul parlamentar“, din Ungaria, sē înțelege, pe cari le dovedește în mod elocant prin argumente neresturnavere și le apostrofează după merit. Cătră finea vorbirei sale oratorul întonează următoarele:

„Însē, onorată casă, o reformă homogenă a legilor electorale este de lipsă și din acel punct de vedere, fiind-că totuși este necuivincios și imposibil, ca în una și aceeași feară se domniască două sisteme electorale. Uniunea Ardealului ađi încă nu e întrupată. În calea ei stau aceia, cari doresc a susținē în Ardeal un separat drept electoral, o procedură criminală austriacă și „Bürgerliches Gesetzbuch“. În aceste dispozițiuni poate sē-și afle interesele sale oligarchia de partid, căci conducătorii partidului naționalistic au proclamat pasivitatea, ear' guvernul, în consecință, cumpără eften mandatele cu ocașiunea alegerilor. Însē așa ceva nu este în interesul națiunei maghiare, fiind-că întrē toate învinuirile ce se fac contra noastră înaintea națiunilor iubitoare de libertate, faptul cu manținerea unor drepturi electorale rămâne nejustificabil.“

„Apoi, onor. casă, trebuie sē dorim și noi înșine, ca naționalitățile aici în forul legal sē-și descoperi durerile lor, nu 'naintea forurilor străine, din aceasta considerare eu pledez pentru homogenitatea dreptului electoral chiar și cu pericolul că guvernul ar perde câteva cercuri. În ceea ce privește indeosebi pe români și cestiunea română, a mea convingere a fost totdeauna: că interesele maghiare și române congruează și că noi suntem avisați unul la altul. Ceea ce se dice că maghiarii pot maghiarisi pe români, că românii pot romanisi pe maghiari, este un pericol închipuit și nu se va realiza nici-odată. Nu este însă închipuit acel pericol: că atât românul cât și maghiarul, fie unul câte unul sau ambii deodată, pot fi germanisați sau slavisați.“

„Noi ne-am certat în oarele libere: până când nu aveam alt lucru mai serios; dar' sunt

convins, că *conflagrațiunea mare europeană totuși ne va afla într-o singură tabără* (?? Red.) fiind că interesele noastre congruează și suntem avisați unul la altul. (Da, avisați, însă ca frați, nu ca despoți și sclavi! Red.)

„Trebue să ne iniprietenim cu ideea ca plângerile (lor) să se ascultăm cu astfelu de ecuitate și iubire frățască, de la cari trebue să așteptăm ca pe fie-care fiu al patriei să-l unească în iubirea de patriă.

„Și, onorată casă, pre cum dorim pacea națională, așa trebue să dorim și pacea religioasă. *Restituirea păcii religioase* nu se poate închipui alt cum, de cât pe temelul libertății conștiințe, pe temelul respectării sentimentelor religioase pe lângă o toleranță reciprocă.

„Însă, onorată casă, cei ce au înarticolat în legile țerei principiul: că căsătoria religioasă, înrădăcinată de o miile de ani în sinul națiunii ungare, de acum înainte se va privi ca un concubinaj ilegal, — aceia poate că s'au lăsat conduși de ori-ce geniu, dar' numai de geniu toleranț al națiunii ungare nu. — Această infernală muzică de pisică, care de la început și până la fine a acompaniat acțiunea ambelor guverne Wekerle, ne poate da deslușiri despre calitatea motivelor ce-i stăteau la spate. *Evangelia creștină*, care predică iubirea frățască și a de-approapelui, — jertfa reciprocă și abnegațiunea proprie, care *ține*: „lăsați pe cei mici să vină la mine“, condamnând de-odată pe vameși în toate formele și calitățile lor, acea evanghelie, on. casă, a fost contrară evangheliei celeilalte, ce recunoaște dreptul la „șap“, sau — cum *ține* Beöthy — este evanghelie „*rebahului*“, care propovăduiește: că viața nu e de cât o *luptă pentru existență*, că e o lege naturală: *ca cel tare să înghită pe cel slab, și că cel slab este merit spreaceea, ca să îngrășe pe cel tare*, — în fine care învață că *culmea mărimei* (fin fleur) *liberalismului pe terenul economic este dreptul pumnului*.”

Vorbirea sa o încheie oratorul cu „o concluziune momentuoasă“ de următorial înțeles:

Ce e propriaminte constituția tugară, care este baza ei fundamentală? Ea — *ține* oratorul — nu este *nici oligarchia, nici autocrația, nici e convent*. Onoratul președinte al acestei case a definit mai nimerit constituția, *ținând*: „constituțiunea ungară este armonia între reprezentanța națională și întră Coroană“ (?? Red.). Disarmonia nu ar fi, dacă întră reprezentanță și Coroană nu s'ar furișă oligarchia parlamentară cu scopul, ca de o parte să *falsifice* toate, de altă parte să *seducă* Coroana.

„Constituțiunea ungară nu admite, ca Coroana să serviască numai ca decorațiune acolo și până atunci, până când în calea adevăraților detentori ai puterii nu le stă în cale principiul: „Und der König absolut, so lang er unsern Will'n thut.“ *Ungaria nu are trebuință de un rege nominal, ci are lipsă de o potestate genuină regească*.”

„*Ca să-și poată împlini misiunea mare ce i-o dă constituțiunea, misiunea sancționată prin jurământ, misiunea fără de care se restoarnă în feură ordinea și pacea, pentru cari Coroana este responsabilă nu înaintea legii, ci înaintea lui Dumnezeu, a istoriei și a posterității*, — *Coroana are lipsă de libertate (liberă voință)*.”

Corespondență.

Budapesta, 17 Novembre n.

(A patra serată a tinerimei universitare române „Petru Maior“.)

Sunt convins, că precum tineri universitari așteaptă cu dor și drag Sâmbetele aceste atât de importante și folositoare, așa și onorații cetitori și în genere toți românii cu plăcere vor ceti rapoartele despre aceste serate, prin cari mă silesc a da o iconă cât se poate de fidelă despre activitatea tinerimei române.

Voi continua deci mai departe cu referadele mele și astfelu îmi iau libertatea a raporta despre a patra serată socială politică a noastră. În sala deja cunoscută onor. cetitori ai „Dreptății“ din nou s'a strîns tinerimea, ca să asculte disertațiunea despre „căsătoria“ a d-nului Andreiu Pop rigor. în drept.

Titul disertațiunii la prima privire va stârni poate o nedumerire în vre-un onorat cetitoriu sau cetitoare, și în fine cu tot dreptul — dar' numai în primul moment, căci din următoarele va fi îndată în clar cu poenta și cu tendința acestei disertațiuni. Disertantul și-a introdus tema cu definițiunea noțiunii „căsătorie“, citând mai multe definițiuni din dreptul roman și o definițiune intere. antă a unui frances; trece apoi la scopul căsătoriei, la familia, însemnătatea ei; constată că familia e un lucru sfânt, tot-odată că e și un contract, adecă ceva juristic, ergo — are și statul influință asupra căsătoriei. În legătură cu acestea esplică însemnătatea căsătoriei civile obligatorice, facultative și suplementare (Nothzivilhe). În special accentuează și esimplică *căsătoria civilă obligatorie*, care astăzi și la noi s'a introdus — în contra voinței popoarelor. Arată

neajunsurile și greutățile, de cari a dat întroducere ei în țeara noastră; amintește în special ordinațiunea mini-trului de răboiu, prin care oficerii armatei sunt supuși și căsătoriei bisericești. Reasumând apoi cele dișe, continuă în următorial mod: „Căsătoria civilă eră și este de lipsă; spiritul timpului o reclamă și o reclamă. Dar' atât liberalismul cât și împrejurările patriei noastre admit numai cea *facultativă*. La noi căsătoria civilă nu este productul liberalismului, ci al păgânismului modern, al francmasoneriei, al păgânei doctrine despre omnipotența statului, și al șovinismului de rasă. Printr'insa la noi se intenționează *lățirea limbei maghiare* prin toate unghiurile țării, șicamându-ne cu dinsa și în cele *mai solemne momente ale vieții noastre*. S'a intenționat mai departe *slăbirea bisericelor*, resp. a preoțiinei, mai ales a naționalităților, mai dintăiu prin micșorarea venitelor ei; s'a intenționat a *înmulți agenții guvernului* prin crearea de nouă posturi, desconsiderând, că prin aceasta se îngreunează budgetu statului cu 3—4 milioane pe an, bani storși de la aceia, cari au protestat cu toată hotărîrea în contra acestor reforme. Deci domnilor! datorința noastră este, să luptăm în viața politică alături cu aceia, cari au în program revisiunea în sens *adevărat liberal* a legilor bisericești; ear' în viața noastră să fim religioși, să ne alipim cu iubire nefățărîtă de biserică ai cărei fiți suntem, și să conlucrăm din răspuneri, ca influința și auctoritatea preoțiinei noastre, care are mari merite pentru trecut și o sublimă misiune pentru viitoriu, să nu scadă, ci să crească, ear' preoțiinea, pătunsă fiind de sublimitatea misiunii sale, să ne ușureze aceasta muncă, reducându-ne neconținut moralitatea virtuților creștinești și servindu-ne tot-odată întru toate de viu esemplu, căci: *verba volant — exempla trahunt!*

Disertantul a fost călduros felicitat din partea tinerilor prezenți pentru tema s'a atât de actuală și importantă. Cenform obiceiului s'a deschis din partea presidentului discuțiunea asupra disertațiunii, la care au luat mai mulți tineri foarte activă parte.

Constat earăși cu deosebită plăcere, că tinerimea adunată s'a ales cu un ce folositoriu din seara aceasta, ceea ce dovedește pe deplin discuțiunile interesante cari au urmat atât în seara aceea cât și după serată.

Nu mă lasă inima să încheiu modestul meu raport, fără să amintesc în scurte cuvinte și focalarul tinerimei: societatea „Petru Maior“. Apelurile împreună cu listele de colectare lansate în favorul societății s'au publicat și s'au espedat și la persoane private. Îmbucurătoare știre adusă din partea „Revistei Orestiei“ despre colectarea unei sume de bani destul de frumoase în favorul societății a făcut cea mai bună impresiune asupra membrilor ei. Dea atotputernicul, ca acest bun început să fie un și mai bun presemn pentru rezultatul apelurilor lansate în favorul acestei unice societăți literare a tinerimei române adunate la școlale înalte din patrie!

În legătură cu aceasta Ve comunic cu plăcere, că societatea se prepară din toate puterile pentru arangiarea unei *serate literare musicale*, ce se va ține în 1 Decembre nou. Scopul sublim al acestei conveniri este deoparte ridicarea stării *materiale a societății*, de altă parte însă *reînprospătarea acelor legături amicale*, cari s'au intrerupt de ani întră *inteligința română din Budapesta și întră tinerimea studiosă*. Cu cea mai mare însuflețire și energiă se lucră din partea tinerimei în direcțiunea aceasta. Atâta numai îmi permit să anticipez, că la serata aceasta și-a dat concursul și gentila Dșoară Dunca de Schian, bine cunoscuta pianistă; programul va conține afară de coruri vocale, declamațiuni și disertațiuni și un punct important, anume membrul societății, dl Ioan Bușia, student la academia de muzică, va esecută pe violină o partiă din renumita operă: „Cavaleria rustică“.

După aceste scurte comunicări încheiu corespondența observând numai atâta, că ar fi pagubă de Dșeu, dacă lumea românească n'ar îmbrățișă și n'ar ajutoră această tinerime, care și-a defipt astfelu de ținte subline.

Lean.

Cronică.

Timișoara, 21 Novembre n.

Redacțional. Obvenind casuri, că unul sau altul dintre membrii redacțiunii noastre sunt împedecați de a veni 'n birou și astfelu scrisorile adresate la persoană rămân mai mult timp nedeschise, — rugăm pe domni corespondenți ai noștri, cum și pe toți aceia, cari vor să comunice lucruri cu mențiune de a fi publicate, ca pentru a pute fi publicate cât mai grabnic, scrisorile să binevoiească a le adresă *nu la persoana cutărui membru redacțional, ci la »redacțiunea Dreptății*.”

Amintirea principelui bulgar Battenberg. Veduva contelui *Hartenau*, fost principe al Bulgariei, a sosit eri la Sofia, ca să asiste la rechemul celebrat în memoria soțului ei din incidentul aniversării a doua a morței dînsului. Veduva, îmbrăcată în doliu profund, eră așteptată la gară de un adjutant al principelui *Ferdinand*, care a însoțit-o până la grandiosul mausoleu ridicat de poporul bulgar pentru eroul lor prim principe. Înainte de amiazi s'a celebrat rechemul la care a asistat principele Ferdiuand cu întreaga curte și cu oficerii superiori staționați în Sofia.

Tren prăbușit în apă. Din cauza unui semnal greșit un tren ce mergea spre Cleveland (America) s'a prăbușit în rful Cujahoja de pe un pod înalt de 100 urme. În tren erau numai 30 călători, dintre cari unii au sărit din tren înainte de catastrofă, cei mai mulți însă s'au înecat în apă. S'au scos până acuma 18 cadavre.

Arestarea lui Arton. Principalul complice al baronului Reinach în marile defraudățiuni „Panama“, vestitul Arton, pe care doi ani de zile l'a căutat poliția întregei Europe, în urmă a fost prins de poliția din Londra și pus la răcoare până la alte dispozițiuni ale poliției din Paris.

Noi exploratori ai munților noștri. „Nemzeti Ujság“ are o telegramă din Londra, în carea se spune, că acolo s'a constituit o societate cu scop de a deschide noue băi de aur în Ardeal. Posibil să fie adevărată știrea diariului numit, căci de vre-o câțiva ani munții moților sunt vacă bună de muls pe seama străinilor. *Cănel, Băița, Ruda, Brad, Criscior* în fostul comitat al Zarandului, apoi băile din munții apuseni în regiunea Abrudului, toate sunt în mâna străinilor, cari se îmbogățesc din exploatarea aurului nostru, ear' bieții băieși români muncesc pe seama acestor străini pentru o plătuță de batjocură, și chiar și sub astfelu de condițiuni numai ca din grațiă sunt primiți în baie, fiind-că străinul la străini trage, împopulând băile cu lucrători din țeara lui. — Și până acum eră întemeiat patrundătorul piănsat din „Doina moților“

„Munții noștri aur poartă,

Noi cerșim din poarta 'n poartă“ . . .

dar' de-acî 'ncolo pare-ni-se, că strofa aceasta va esprima cea mai crudă realitate.

Nenorocire în băile de la Anina. În băile de cărbuni de la *Anina*, unde nu așa de mult se întemplantă o grozavă nenorocire din cauza esplosiunii gazului, acum s'a întemplant o alta nenorocire. Anume un *părete lateral al băiei s'a prăbușit strucând sub dînsul patru lucrători*. Trei din acestia au murit îndată, ear' al patrulea a fost scos dintre ruine *mutilat în mod îngrozitoriu*. — În lipsa unui raport special, dăm aceasta tristă știre după o foaie locală maghiară.

Mai nou.

Umilirea sultanului.

Lordul *Salisbury* a rosit Marți un discurs în adunarea din Brighton a conservativilor, în firul căruia a declarat, că a primit de la sultanul răspuns la discursul său rostit la banchetul de Lord-Major, în care dișese că *nu se prea încrede în esecutarea reformelor promise de sultanul*. Sultanul declară în scrisoarea sa, că *enunțiațiunea aceasta l'a atins foarte dureros*, fiind-că dînsul însuși a fost acela, care a decis introducerea reformelor, și dorește, ca acestea să se și realizeze în cel mai scurt timp.

Sultanul apoi a mai adaugat în scrisoare următoarele:

Am spus deja aceasta ministrilor mei. Deci dacă lordul Salisbury s'a îndoit în declarațiunile mele, cauza e a se căută în intrigele unor anumiți oameni, țesute în Turcia și în alte părți. Și aceasta provine din aserțiuni eronate, cari se răspândesc pretutindenea. *Repet, că voi esecută reformele*, voi luă a mână actele cari conțin reformele și voi supraveghia însumi, ca fie-care punct al lor să se esecute în tocmai. *Aceasta-mi e firma rezoluțiune. Îmi dau cuvântul de onoare* pentru aceasta și doresc, ca aceasta s'o știe lordul Salisbury, pe care tot-odată, conțând la sentimentele și dispozițiunile amicale, de cari este cuprins față de mine și de țeara mea, *il rog*, ca încredându-se în declarațiunile mele, să rostiască un nou discurs.

Aștept cu cea mai mare neliniște rezultatul recercării acesteia.

Servițiul telegrafic.

†. Preotul Popoviciu.

Marți după aparițiunea foaiei am primit următoarea telegramă:

Oravița, 19 Novembre.

Bravul preot român *Popoviciu* din Ticvaniulmic a reposat. Am perdut în dînsul un apig luptătoriu. — Joi va fi înmormântarea.

